

מ"י 33630/10/16 - מדינת ישראל נגד דוד מירזה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 16-10-33630 מדינת ישראל נ' מירזה

בפני כבוד השופט שלומית בן יצחק
ה המבקשת: מדינת ישראל
נגד דוד מירזה
ה המשיב: דוד מירזה

החלטה

בפני בקשת הסניגור לאסור את פרסום שם החשוד, אשר כנגדו מתנהלת חקירה בגין עבירות על פקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

1. הבקשה הועלתה בפני השופט מ. תדמור ברנסטיין ביום 26.10.2016, בשעות הערב, במסגרת דיון שהתקיים בנושא לשאלת תנאי שחרורו של החשוד. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים,קבע השופט תדמור ברנסטיין, כי קיימן חד סביר לביצוע העבירות, וכי החשוד ישוחרר בתנאים מגבלים. עוד נקבע, כי פרטיה הפרישה יותרו לפרסום, אך הדיון ידחה למועד נוסף, במסגרת יתייחסו הצדדים לשאלת פרסוםשמו של החשוד.

2. דיון זה התקיים בפניי ביום 10.11.2016. במסגרתו נטען, כי מצבו הבריאותי של אחד מבני משפחתו של החשוד עשוי להינזק כתוצאה מפרסוםשמו כמעורב בפרשהמושא החקירה. בסוף הדיון, התרתתי לבא כוח החשוד להגיש ראיות נוספות הנוגעות למצב רפואי זה עד ליום 13.11.2016, ולאחר הגשת מסמך נוסף מטעמו, קיבלת עמדת המדינה הנוגעת למסמך זה, הגיעו העת להכרעה.

דין והכרעה

3. לאחר שענייתי בבקשת ובטענות הצדדים, וכן עייןתי בחומר החקירה שהוגש לי, הגיעתי לכל מסקנה, כי נסיבותיו של מקרה זה אינן מצדיקות סטייה מהכלל בדבר פומביות הדיון, ועל כן יש לדוחות הבקשה.

4. אכן, תחילת, כי בהחלטת כבוד השופט תדמור ברנסטיין, נקבע, כאמור לעיל, קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות המוחשות לו. עייןתי בחומר החקירה, לרבות בריאותו שהთווסף מאז הדיון הראשוני וכן בדוח הסודי מיום

עמוד 1

9.11.2016, ומצאת, כי חשד זה אף התחזק עם התקדמות החקירה.

חומרת הנזק שייגרם כתוצאה פרסוםשמו של החשוד

5. בהתאם להוראות סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 (להלן - החוק), הכלל הוא כי דין בית המשפט יתקיימו בפומבי.

6. סעיף 70(ה1)(1) לחוק קובע, כי בית המשפט רשאי להורות על איסור פרסום שמו של חשוד בפלילים בהתקיים שני תנאים, המctrברים זה לזה. התנאי הראשון דורש מהחשוד לשכנע כי עשוי להיגרם לו נזק חמור כתוצאה מן הפרסום. התנאי השני דורש ממנו לשכנע, כי ראוי להעדי' את מניעת הנזק החמור העולול להיגרם לו, על פני העניין הציבורי שבספרוסם שמו.

7. בדיון שהתקיים בפני, טען החשוד כי מצב קרובו הינו קשה ביותר, ופרסום שמו עשוי לסייע לטענה זו, הציג בא כוחו בפני מסמך רפואי, הרלבנטי ליום מעצר החשוד, לפיו אותו קרוב משפחה נתון במצב של דחק נפשי רב, "בעקבותיו גברו כאבי הראש ותחושת שחירחות". במסמך זה נסקר מצבו הרפואי של בן המשפחה, הנמשך שנים, ונכללה בו המלצה לפיה יש עליו להימנע ממתח נפשי, "אשר עשוי לגרום לעליית ערכיו לחץ הדם ולהגבר את הסכנה לדימום מוחי".

8. כאמור לעיל, בתום הדיון, אפשרתי לבא כוחו של החשוד להגשים מסמכים נוספים הנוגעים למצבו הרפואי של בן המשפחה. ביום 13.11.16 הוגש מטעמו מסמך זהזה בתוכנו למסמך שנסקר לעיל.

9. לאחר שבדקתי בדבר, עינתי במסמך ובטענות החשוד ובא כוחו במסגרת הדיון, לא מצאת כי אם יותר הפרסום, עשוי לקרבם המשפחה נזק חמור "במידה קרובה של וודאות" ואף קיומו של קשר סיבתי בין אותן הנזק לבין פרסום שם החשוד לא בסיס כנدرש.

10. בהחלטתו ברע"פ 2246/12 ברכ' נ' רשות מדיה בע"מ ואחרים (1.5.2016), קבע השופט צ' זילברטל, כי:

"... כפי שהוזכר לא אחת בפסקיקה:

"אין הлик פלילי שלא כרוכה בו מעצם טיבו וטבעו פגיעה בכל מישורי חייו של מי שכונגדו מכון ההליך הפלילי, לרבות: פגעה בשמו הטוב, פגעה במשפחהו ופגיעה בעבודתו ובמשלח ידו. לפיכך, על חשוד המבקש לפגוע בעקרון פומביות הדיון על דרך של איסור פרסום שמו, מוטל הנטול להראות כי עשוי להיגרם לו נזק חמור' מהרגיל באם יותר הפרסום - ונטל זה הוא משמעותי וכבד ... כדי שבית המשפט ישתכנע כי מוצדק לחרוג מכל פומביות הדיון, על החשוד להראות, איפוא, כי באם יותר הפרסום, עשוי להיגרם לו, במידה קרובה של וודאות, נזק המתאפיין בחומרה

מיוחדת, יצאת מגדר הרגיל - החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העוללה להיגרם לכל אדם בעקבות פטיחתה של קירה פלילתית נגדו, והנלוות לה ולקשרתו שמו בה, עצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי..."(ההדגשות שלעיל ולהלן, הוספו - ש.ב.).

ראה גם האמור בرع"פ 13/2013 פינטו נ' מדינת ישראל (12.11.2013):

"כדי שביהם"ש ישתכנע כי מוצדק לחרוג מכל פומביות הדיון, על החשוד להראות כי באם יותר הפרטום, עלול להיגרם לו, **במידה קרובה של ודאות**, נזק המתאפיין בחומרה מיוחדת - החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העוללה להיגרם לכל אדם בעקבות פטיחת קירה פלילתית נגדו, והנלוות לה ולקשרתו שמו בה, עצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי".

11. סוגית הקשר הסיבתי שבין הפרטום לנזק החומר תוכרעו על פי מדי סבירות ושלל ישר (ראה והשווה: בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658), ולטעמי, מבחנים אלה לא מתקינים בעניין זה. אכן, התיעוד מצביע על מצב רפואי מורכב (ישש לצין כי נמשך שנים רבות) וכי על קרוב המשפחה להימנע ממצבי לחץ ומתח נפשי אשר עשויים ל"הגבר את הסכנה", אלא שלא ניתן לקבוע, כי דווקא פרסום שם החשוד, להבדיל מעצם קיומה של החקירה - על כל השלכותיו המורכבות - הוא עשוי להחמיר את אותו מצב רפואי. כמו כן לא הוכח כנדרש, כי החמרת המצב עלולה להיגרם "במידה קרובה של ודאות". אציין, בנוסף, כי קרוב המשפחה לא הופיע לדין, ואף לא הוגש תצהיר מטעמו התומך בטענות החשוד (ראה והשווה בהקשר זה פסקה 6 בעניין פינטו שלעיל).

12. בנוסף, כל שנטען במהלך הדיון הראשון היה כי פורסום בשלב זה מקדמי - כאמור, בשלב זה חלף זמן נוסף, בו נמשכה החקירה - עשוי להסביר נזק: "לשםו, למשל ידו, למשפחתו" של החשוד, וכן הועלתה טענה לגבי מצבו הרפואי של החשוד עצמו. החשוד טען, בסוף הדיון הראשון, כי הוא איש מוכר בהרצליה "ואני לא רוצה שכולם ידעו איפה הבושה שלי" (ראה דבריו בעמ' 5, ש' 30-29 לפרטוקול הדיון).

מדוברים אלה חזר בו החשוד, באמצעות בא כוחו, במהלך הדיון השני (ראה עמ' 11, ש' 29-28 לפרטוקול הדיון) וסמן טענותיו על מצב קרוב המשפחה, שכלל לא הזכר במסגרת הדיון הראשון.

13. אשר על כן, בכל הנוגע תנאי הדיון שבסעיף 70(ה1)(1) לחוק, לא מצאתי כי הוכח בפניו הקשר בין פרסום שם החשוד לבין הנזק הגוף אשר עשוי להיגרם לאחד מבני משפחתו. אף לא מצאתי, כי קיימת מידת קרובה של ודאות להתקיימותו של אותו נזק חמוץ.

14. באשר לתנאי השני המוני בסעיף שלעיל, החשוד לא עמד אף בנTEL לשכנע, שראווי להעדיף את מניעת הנזק הנטען על פני העניין הציבורי שבספרטוםשמו. אף כי מדובר בתנאי מctrבר לתנאי בדבר קיומו של נזק חמוץ, ולאחר מכן בין הפרסום, אשר, כאמור, לא מצאתי כי מתקיים בעניינו, הרי שמדובר שהחקירה שהצטבר עד כה עולה כי מדובר בעבירות חמורות, שבוצעו באופן שיטתי, על פני תקופה ובהיקף נרחב, ואני מוצאת, כי קיימים עניין ציבורי בפרסום שם החשוד.

15. בנסיבות אלה, תוך שנתיי דעתך אף להתקדמות החקירה, ולהלן הזמן מאז תחילתה, לא עליה בידי החשוד להרים את הנטול המוטל עליו ולשכנע, כי יש מקום לחרוג מהכלל בדבר פומביות הדיון, ולמנוע פרסום שמנו.

סוף דבר

16. הבקשה נדחתת. אני מתירה לפרסם את שם החשוד. יחד עם זאת, על מנת לאפשר היערכותם של החשוד וקרובי משפחתו לפרסום, על כל השלוcontinuity, וכן לאפשר לחסוד לשקל צעדיו בנוגע להחלטתי, אני מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה זו עד ליום 21.11.2016, בשעה 12:00.

17. מכח סמכותי על פי סעיף 70(ד) לחוק, אני אוסרת על פרסום תוכן הדיון שהתקיים לפני ביום 10.11.2016, לשם מניעת פגיעה בפרטיות אדם שהוזכר בו, וכן חסיפת מידע רפואי.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ז, 18 בנובמבר 2016, בהעדך
הצדדים.